

РЕШЕНИЕ

№ 4596

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4511** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма] – [населено място], представлявано от А. К. чрез адв. В. Й., срещу заповед № 22 – 4332 - 001230 от 21.03.2022г. на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1, т. 2а, б. “ а “ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство: лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца, като в тази връзка са отнети свидетелството за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели. Жалбоподателят твърди, че мярката е наложена при неизяснени обстоятелства – налице било разминаване в марката на автомобила при индивидуализирането му в заповедта и АУАН, както и без да са изложени мотиви относно нейната продължителност. Оспорва се наличието на материално-правно основание за издаване на заповедта, доколкото липсвали данни кога водачът е влязъл обратно в страната след последното му напускане през 27.08.2021г. Отделно от това се сочи, че мярката не е съразмерна, тъй като автомобилът е предмет на индивидуален договор за лизинг от 16.03.2021г. Прави се искане обжалваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се направените по делото разноски. Ответникът по жалбата чрез процесуален представител обосновава законосъобразността на оспорената заповед и иска жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София-град, петнадесети състав, въз основа на

събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1524 от 09.12.2016г. зам. министър на МВР, действащ по заместване от името на министърът на вътрешните работи въз основа на заповед № 8121з – 1496 от 06.12.2016г., на основание чл. 165 от Закона за движение по пътищата е определил да осъществяват контрол по ЗДвП определени структури на МВР, сред които и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със заповед № 1618 от 26.02.2018г. Директорът на СДВР е възложил на определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а от Закона за движението по пътищата, сред които е и полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР от отдел „Пътна полиция“.

Видно от представената извадка от база данни КАТ за регистрацията на автомобилите жалбоподателят е собственик на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка „Пежо партнер“.

С обжалваната заповед № 22 – 4332 - 001230 от 21.03.2022г., издадена на основание чл. 171, ал.1, т. 2а, б. “ а “ от ЗДвП, полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, е наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство: лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца, като в тази връзка са отнети свидетелството за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че е установено управление на въпросният лек автомобил от лице, което не притежава съответно СУМПС, доколкото водачът е български гражданин, който управлява МПС със свидетелство за правоспособност, издадено от Великобритания, което не е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Р. България, за което на водачът е съставен АУАН. В АУАН марката на автомобила е посочена веднъж правилно, веднъж – не, в издаденото НП по този повод – също, но в оспорената заповед марката е сбъркана, като е посочено „Пежо боксер“ вместо „Пежо партнер“. Видно от представения по делото АУАН от 11.03.2022г., на 11.03.2022г. е установено управление на лек автомобил марка „Пежо партнер“ с рег.

[рег.номер на МПС] , собственост на дружеството-жалбоподател, от лицето Е. Г., притежаващ свидетелство за управление на МПС, издадено от Великобритания, като водачът е напуснал територията на Р. България последно към дата 27.08.2021г. От представеното по делото копие на посоченото свидетелство е видно, че то е издадено на 25.09.2019г. Твърденията на жалбоподателя, че автомобилът е предмет на договор за лизинг са останали недоказани. Същите са неотнормими към преценката за законосъобразността на заповедта.

Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на 19.04.2022г., а жалбата срещу заповедта е подадена по куриер – датата не е видна от отрязъка на писмото, заведена е на 03.05.22г. в деловодството на СДВР.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административно мерки по чл. 171, ал.1, т.2а от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди № 8121з – 48 от 16.01.2015г. на министъра на вътрешните работи и № 1618 от 26.02.2018г. на директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма – чл. 172, ал.1 от ЗДвП и чл. 59, ал.2 от АПК. Фактическите основания за издаване на заповедта са изложени достатъчно ясно и изчерпателно. Обстоятелството че марката на автомобила е посочена погрешно в заповедта не се отразява на нейната законосъобразност – касае се за очевидна техническа грешка, която не засяга възможността за безспорна индивидуализация на автомобила, извършена чрез посочването на регистрационен номер и собственик. Липсата на

мотиви относно продължителността на мярката не е нарушение на изискването за форма, тъй като е наложена мярка в минималния предвиден от закона размер.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Обжалваният акт е съобразен и с целта на закона, която най-общо е да се гарантира безопасността на движението по пътищата.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът съобрази следното:

За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения ЗДвП допуска да се прилагат определени принудителни административни мерки. Съдът следва да преценява материалната законосъобразност на оспорения акт към момента на неговото издаване, на основание чл. 142, ал.1 от АПК.

Видно от текста на закона, един от субектите на мярката по чл. 171, ал.1, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Не е спорно обстоятелство по делото, че към момента на процесното управление на МПС Г. е не притежава СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, а само такава издадено от Великобритания. Свидетелството му е издадено през 2019г. Съгласно чл. 162, ал.1 от ЗДвП, българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Нормата следва да се тълкува в смисъл, че въз основа на вече издадено подобно

свидетелство, лицето - български гражданин, има право да управлява МПС три месеца след влизане в страната, като срокът тече еднократно и не зависи от последващите влизания и излизания на лицето от страната. Не е спорно обстоятелството, че последното излизане на Г. от страната е регистрирано на 27.08.2021г., т.е. същият несъмнено към 27.08.2021г. вече е бил влязъл в страната със издаденото през 2019г. свидетелство от Великобритания. При тези обстоятелства съдът намира, че несъмнено към март 2022г. са изминали повече от три месеца от първото влизане на Г. с обсъжданото СУМПС в Р. България и следователно същото не е било годно да удостовери неговата правоспособност като водач. Една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е осъществена – автомобилът е управляван от лице, което не притежава свидетелство за управление. По тези съображения съдът приема, че са били налице предпоставките за налагане на обжалваната ПАМ, наложената мярка е със срок на действие, предвиден в закона и то в минималния размер, следователно заповедта не страда от порока материална незаконосъобразност.

Макар да е издадена изцяло в съответствие с материалния закон – чл. 171, ал.1, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, съдът следва да провери дали наложената мярка не ограничава по недопустим начин правото на собственост, гарантирано в чл.1 на протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, която предвижда, че „всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своите притежания. Никой не може да бъде лишен от своите притежания освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право. Предходните разпоредби не накърняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито сметнат за необходими за осъществяването на контрол върху ползването на притежанията в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления или глоби.”

Съгласно чл. 5 от Протокол № 1, чл.1, чл. 2, чл. 3 и чл. 4 са допълнителни членове на Конвенцията, а Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, е ратифицирана от Република България със закон, приет от НС на 31 юли 1992 г. - ДВ, бр. 66 от 14.08.1992 г., обн., ДВ, бр. 80 от 2.10.1992 г., в сила от 7.09.1992 г. Съгласно чл.5, ал. 4 от Конституцията на Република България международните договори,

ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Европейският съд по правата на човека чрез своята съдебна практика е дал критериите, въз основа на които се определя дали е налице нарушение на чл.1 от Протокол № 1. Първо следва да се провери дали е налице право на собственост, което да попада в приложното поле на разпоредбата; 2) след това следва да се прецени дали е налице намеса на държавата при упражняване на това право от лице, ползващо се със защита и какво е естеството на тази намеса. Накрая следва да се установи дали намесата е позволена съгласно чл. 1, Протокол № 1, като се предпоставките за това са тя да е предвидена в закона, да е в интерес на обществото и да е спазен справедлив баланс между конкуриращите се интереси, т.е. намесата трябва да е съразмерна.

Понятието „собственост“ по Конвенцията има автономно значение, което не се ограничава с притежаването на вещи. В случая обаче се касае за типично право на собственост върху движима вещ, каквото е правото на собственост на жалбоподателя върху автомобила, което безспорно попада в приложното поле на чл.1 от Протокол № 1 към Конвенцията, затова няма смисъл да се обсъжда подробно обхватът на понятието по Конвенцията.

Процесната принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца, несъмнено представлява намеса на държавата при упражняване на правото на собственост на жалбоподателя върху автомобила, тъй като го лишава от възможността за шест месеца да се ползва и да си служи опосредено с вещта, която притежава.

Както бе посочено по-горе тази мярка е законоустановена – уредена е със Закона за движение по пътищата. Мярката е предвидена в интерес на обществото – с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата, тъй като управлението на МПС от лице, което не е правоспособно, е дейност, която носи висок риск за живота и здравето на водача, евентуалните пътници в автомобила и другите участници в движението, както и за материални щети. Мярката е годна да изпълни целта си – несъмнено е, че по време на дерегистрацията, автомобилът не може да бъде ползван от водачи, които не са правоспособни. Справедливият баланс между правата на

засегнатото лице и интереса на обществото не е нарушен, доколкото няма пречка дружеството за своите нужди да ползва други автомобили. По тези съображения съдът приема, че в конкретния случай правото на собственост на жалбоподателя не е засегнато по недопустим от Конвенцията начин.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Разноски не са претендирани от страна на ответника и следва да останат в тежест на страните, така, както са направени.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.1 от АПК, Административен съд – Търговище, втори състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] – [населено място], представлявано от А. К. чрез адв. В. Й., срещу заповед № 22 – 4332 - 001230 от 21.03.2022г. на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1, т. 2а, б.“ а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство: лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че същото е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: